

Factors Affecting English Learning Achievement of Primary Six Students Bangbon District Office, Bangkok

Kodchaporn Kaewyod ^{1*} Ujsara Prasertsin ² and Prasarn Prawatrungruang ³

^{1, 2, 3} North Bangkok University, Bangkok, Thailand

* Corresponding author. E-mail: Kodchaporn.kaew@northbkk.ac.th โทรศัพท์ 099-9707460

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the levels of various factors affecting English learning achievement, 2) examine the relationships between various factors and English learning achievement, and 3) develop a prediction equation for factors affecting English learning achievement of Grade 6 elementary students in Bang Bon District Office under Bangkok Metropolitan Administration. The sample consisted of 269 Grade 6 elementary students in Bang Bon District Office under Bangkok Metropolitan Administration in the academic year 2024. The research instrument was a questionnaire using a 5-level rating scale with 40 items. The statistical methods used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis. The reliability coefficient of the questionnaire across all 7 dimensions was .97. The research findings revealed that: 1) Factors affecting English learning achievement were overall at a high level. 2) The correlation coefficients between various factors and English learning achievement of Grade 6 elementary students showed that achievement motivation, attitude toward learning, learning intention, student-teacher relationship, parental support for learning, and classroom atmosphere had positive correlations with learning achievement at the .01 level of statistical significance, while teacher teaching quality had a positive correlation with learning achievement at the .05 level of statistical significance. 3) Internal learner factors including achievement motivation, attitude toward English learning, learning intention, and student-teacher relationship could jointly predict 93.80% of English learning achievement of Grade 6 elementary students in Bang Bon District Office under Bangkok Metropolitan Administration. External factors including parental support for learning, teacher teaching quality, and classroom atmosphere could jointly predict 27.00% of English learning achievement of Grade 6 elementary students in Bang Bon District Office under Bangkok Metropolitan Administration.

Keywords: Factors Affecting English Learning Achievement, English Learning Achievement

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

กชพร แก้วยอด ^{1*} อัจฉรา ประเสริฐสิน ² และ ประสาน ประวัติรุ่งเรือง ³

^{1, 2, 3} มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: Kodchaporn.kaew@northbkk.ac.th โทรศัพท์ 099-9707460

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ 3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 269 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้ง 7 ด้าน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 ผลวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน ความตั้งใจเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง บรรยากาศในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านคุณภาพการสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ปัจจัยภายในตัวผู้เรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความตั้งใจเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 93.80 ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง คุณภาพการสอนของครู และ บรรยากาศในชั้นเรียน สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 27.00

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

© 2025 JISSD: Journal of Integration Social Sciences and Development

บทนำ

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึง และรวดเร็วเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ไร้พรมแดน ทำให้เกิดการสร้างความร่วมมือระหว่างกันหรือ การแข่งขันเพื่อการพัฒนาประเทศให้เป็นไปได้ และเป็นสิ่งจำเป็น การสร้างสัมพันธภาพระหว่างกัน ในรูปแบบต่างๆ เช่น การติดต่อสื่อสาร การดำเนินธุรกิจการค้า การเจรจาต่อรอง และการทำความเข้าใจ การเข้าถึงข้อมูลและการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมและเทคโนโลยี ล้วนต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการถ่ายทอดข้อมูลต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ที่ยอมรับในฐานะภาษานานาชาติ มิใช่เป็นเพียงภาษาที่เรียนกันเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาที่ใช้ในการสื่อสารและเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะในบริบท ของการเข้าร่วมกับประชาคมอาเซียน ซึ่งภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่สำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4), 2562)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจใน เรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด วัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่าง สร้างสรรค์ ประกอบด้วย 4 สาระ 20 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือน และ ความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลกการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียน นอก ห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

กรุงเทพมหานคร มีนโยบายยกระดับการเรียนการสอนให้มีคุณภาพด้านการศึกษา และมีมาตรฐานทางวิชาการอย่าง เท่าเทียมพร้อมกับการสร้างความเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณภาพชีวิต ด้วยการพัฒนาระบบ Education 4.0 โดยเน้นการพัฒนา และกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ การผลิตและพัฒนาากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพิ่มทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน อีกทั้งเพื่อ เป็นการพัฒนาการส่งเสริมการทำงานของครูสอนภาษาต่างประเทศที่เป็นชาวไทย จึงควรส่งเสริมให้มีการยกระดับการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ครูสอนภาษาต่างประเทศที่เป็นคนไทย เพื่อเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจในการทำงานของครูและ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนต่อไป (สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2555)

สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร มีภารกิจในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเภทสามัญของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานครตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ในการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างยั่งยืนและเหมาะสม ควรเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะนักเรียนควรได้รับและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ จริง ควบคู่กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขด้วยการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนด้วยสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่มีความพร้อมและ เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และส่งผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพให้เกิดกับผู้เรียนเพื่อเป็นพื้นฐานขับเคลื่อน เด็กไทยให้ก้าวสู่สังคมอย่างมีคุณภาพเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในอนาคต และต่อยอดนำไปสู่ความรู้ในขั้นสูงต่อไป เป็น การช่วยยกระดับและส่งเสริมศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ของกรุงเทพมหานครในทุกมิติ และเชื่อมโยงศักยภาพด้านภาษาของ กลุ่มประเทศอาเซียนกับนานาชาติในอนาคตอย่างยั่งยืนต่อไป (สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร ,2555)

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ทราบสิ่งเร้าที่ทำให้นักเรียน สนใจและให้ความสำคัญกับการเรียน Good (1973) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ความถนัดทางการเรียน ของผู้เรียน ความสามารถของผู้เรียนในการเข้าใจสิ่งที่ครูสอน การอุทิศเวลาของผู้เรียนให้กับการเรียน นักเรียนแต่ละคนมี ลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน ดังนั้น แต่ละคนจึงมีวิธีการเรียนที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งเป็นผลมาจากบริบท นิสัยส่วนตัว และ พื้นฐานครอบครัว (Good, 1973) ได้อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นผลลัพธ์ของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก ปัจจัยหลายประการ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านผู้เรียน ความสามารถทางสติปัญญา เจตคติต่อการเรียน และแรงจูงใจ 2) ปัจจัยด้าน ครูผู้สอน วิธีการสอน ประสบการณ์ของครู และเทคนิคการประเมินผล 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ทรัพยากรทางการศึกษา

บรรยากาศการเรียนรู้ และการสนับสนุนจากครอบครัว นอกจากนี้ Good (1973) ได้อธิบายว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีอย่างไม่จำกัด แต่การศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งปัจจัยเหล่านั้นประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอน คุณภาพการสอนของครู เทคนิค วิธีการ สื่อการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สภาพแวดล้อมของโรงเรียน สภาพบรรยากาศห้องเรียน 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ของผู้ปกครอง การส่งเสริมสนับสนุนนักเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง 3) ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียน ความรู้และสติปัญญา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน (พิชญ์รัชกัญจน์ ปานเผือก, 2560)

จากข้อมูลการรายงานผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ หรือ O-net (Ordinary National Educational Test) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) คะแนนเฉลี่ยของรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน 3 ปีซ้อนหลังพบว่าต่ำกว่าร้อยละ 50 (ปีการศึกษา 2563 - 2565) ดังนี้ 45.87, 40.49 และ 41.21 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563). และการรายงานผลของสำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 9 โรงเรียนในปีการศึกษา 2566 ที่ผ่านมามีผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.30 ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานครจำนวน 9 โรงเรียน 3 ปีการศึกษา (2564-2566) ที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรโดยพิจารณาจากคะแนนร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนระดับ 3 ขึ้นไป จากผลรายงานของ SAR สถานศึกษาต่างๆ ทั้ง 9 โรงเรียน (สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา SAR, 2566) จากผลคะแนนดังกล่าวสะท้อนให้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งในระดับโรงเรียน และระดับเขตพื้นที่การศึกษา (สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2566).

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้อง มีความสัมพันธ์ หรือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นข้อมูลสารสนเทศให้ผู้บริหารการศึกษสถานศึกษาต่างๆ ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา ฝ่ายแนะแนว ตลอดจนผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการพิจารณาในการต่อยอดการจัดการเรียนการสอน หรือพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น อันจะส่งผลดีต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน และเพิ่มศักยภาพของนักเรียนผู้ที่จะเป็นบุคลากรที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 9 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 915 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970) ระดับ

ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% แบ่งโดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้นภูมิ (Stratified sampling) และสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากนั้น คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีก ร้อยละ 10 เพื่อป้องกันกรณีที่มีกลุ่มตัวอย่างไม่ครบ ตามจำนวนที่ต้องการ จะได้กลุ่มตัวอย่างเพิ่มอีก 27 คน รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งหมด $269 + 27 = 296$ คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ ที่พักอาศัย เกรดเฉลี่ย รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยภายใน ได้แก่ 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3) ความตั้งใจเรียน 4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ 1) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง 2) คุณภาพการสอนของครู 3) บรรยากาศในชั้นเรียน จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ของ Likert (1932)

2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ ของการวิจัย ซึ่งมีการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย
2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบลงความเห็นและให้คะแนน วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Consistency: IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามได้ค่าเท่ากับ 1.00

3) นำแบบสอบถามที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์เพื่อวัดความสอดคล้องภายในของเครื่องมือทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ $\alpha = 0.97$

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง นัดหมายเวลาและสถานที่ รับแบบสอบถามคืน เสร็จแล้วนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

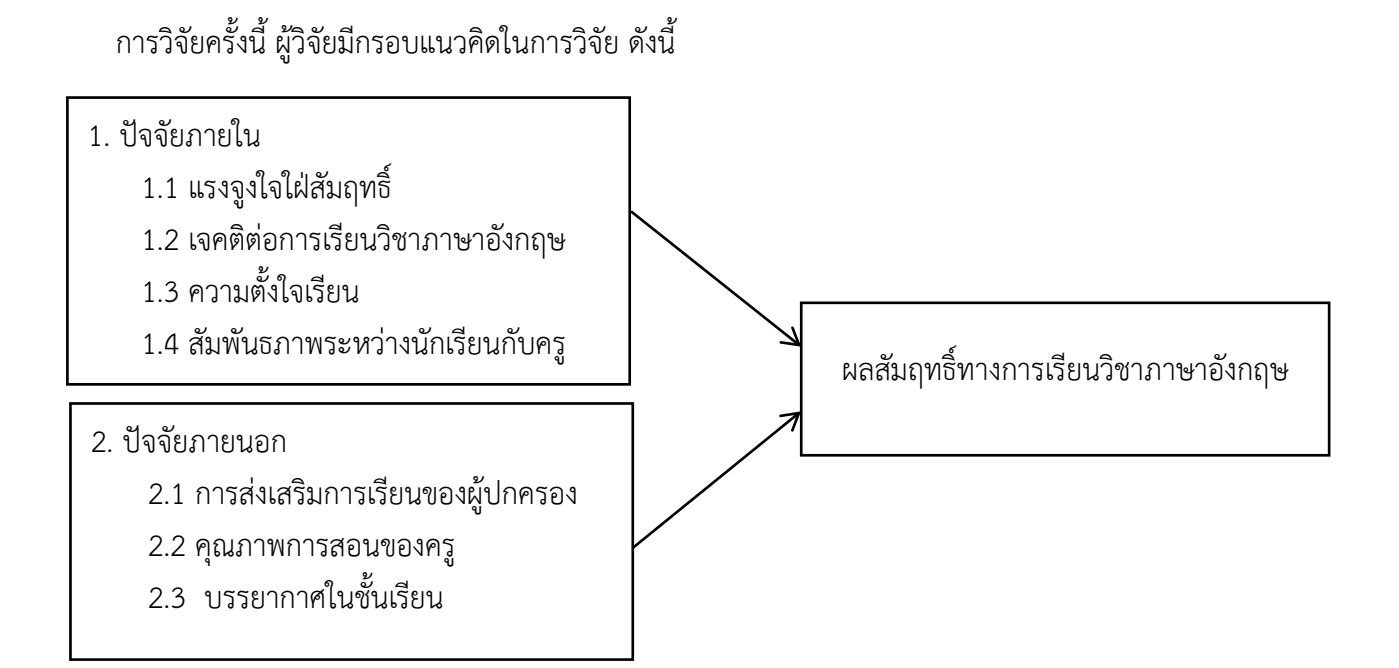
ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก โดยการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2. วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

4.3 วิเคราะห์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีผลการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ปัจจัยภายใน			
1. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.89	0.64	มาก
2. ด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.55	0.76	มาก
3. ด้านความตั้งใจเรียน	3.40	0.69	ปานกลาง
4. ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.91	0.77	มาก
ปัจจัยภายนอก			
1. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	3.52	0.89	มาก
2. ด้านคุณภาพการสอนของครู	3.91	0.76	มาก
3. ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน	3.64	0.90	มาก
รวม	3.69	0.77	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและด้านคุณภาพการสอนของครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X}$ = 3.91) รองลงมาคือด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\bar{X}$ = 3.89) ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ($\bar{X}$ = 3.64) ด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$ = 3.55) และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ($\bar{X}$ = 3.52) ตามลำดับ มีเพียงด้านความตั้งใจเรียนที่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.40) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทุกด้านอยู่ระหว่าง 0.64-0.90 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยผลการวิเคราะห์สะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับครูทั้งด้านสัมพันธภาพและคุณภาพการสอนมีความสำคัญมากที่สุดต่อการเรียน

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ^a (Y)	1	.967**	.962**	.820**	.925**	.488**	.132*	.270**
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X ₁)		1	.990**	.840**	.960**	.503**	.169**	.250**
เจตคติต่อการเรียน ^a (X ₂)			1	.870**	.968**	.466**	.197**	.281**
ความตั้งใจเรียน (X ₃)				1	.932**	.298**	.365**	.392**
ด้านสัมพันธภาพ ๖ (X ₄)					1	.467**	.237**	.284**
การส่งเสริมการเรียนรู้ (X ₅)						1	.212**	.303**
คุณภาพการสอนของครู (X ₆)							1	.818**
บรรยากาศในห้องเรียน (X ₇)								1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความตั้งใจเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และบรรยากาศในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านคุณภาพการสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนในการพยากรณ์ปัจจัย (ปัจจัยภายใน) ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (ปัจจัยภายใน) ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวทำนาย	B	SE	β	t	sig
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1)	0.078	0.010	0.887	7.601	.001***
เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_2)	0.023	0.010	0.267	2.262	.024*
ความตั้งใจเรียน (X_3)	0.012	0.005	0.118	2.386	.018*
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_4)	0.033	0.010	0.294	3.154	.002**
ค่าคงที่ (a) = 1.282					
R = .969, R ² = .938, Adjusted R ² = .937, F = 1104.460					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานสูงสุดได้แก่ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\beta = .887$) เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\beta = .267$) ความตั้งใจเรียน ($\beta = .118$) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ($\beta = .294$) สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 93.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = (1.282) + (.078X_1) + (.023 X_2) + (.012 X_3) + (.033X_4)$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z' = (.887 Z_1) + (.267 Z_2) + (.118 Z_3) + (.294 Z_4)$$

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนในการพยากรณ์ปัจจัย (ปัจจัยภายนอก) ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (ปัจจัยภายนอก) ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวทำนาย	B	SE	β	t	sig
การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง (X_5)	0.047	0.006	0.438	8.333	.001***
คุณภาพการสอนของครู (X_6)	0.020	0.008	0.219	2.515	0.12*
บรรยากาศในชั้นเรียน (X_7)	0.034	0.010	0.316	3.539	.001***
ค่าคงที่ (a) = 1.282					
R = .520, R ² = .270, Adjusted R ² = .263, F = 36.002					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย

มาตรฐานสูงสุดได้แก่ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ($\beta = .438$) คุณภาพการสอนของครู ($\beta = .219$) และบรรยากาศในชั้นเรียน ($\beta = .316$) สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 27.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = (2.575) + (.047X_5) + (.020 X_6) + (.034X_7)$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z' = (.438Z_5) + (.219Z_6) + (.316Z_7)$$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และคุณภาพการสอนของครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน รองลงมาคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศในชั้นเรียน เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ตามลำดับ และด้านความตั้งใจเรียนที่อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยเหล่านี้ เกี่ยวข้องทั้งบทบาทของครู ตัวผู้เรียนเอง สภาพแวดล้อมในห้องเรียน และการสนับสนุนจากครอบครัว การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยเหล่านี้อย่างเป็นองค์รวม และส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองในการสร้างสภาพแวดล้อมและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ (Benjamin S, Bloom, 1976) ที่กล่าวว่า บรรยากาศเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการพยากรณ์คุณลักษณะของมนุษย์ เช่น สติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ย่อมจะมีโอกาสช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ซึ่งแสดงว่านักเรียนได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมในการเรียนหรือในห้องเรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเองในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุตดา วงศ์ขจร (2560) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 อยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bui Thi Khanh Huyen (2023) ที่ได้ศึกษาศึกษากลยุทธ์การสอนที่กระตุ้นแรงจูงใจของครูสอนภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยประเภทต่างๆ ในกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม พบว่ากลยุทธ์ที่ครูใช้บ่อยที่สุดคือ การสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M=4.10$) และการส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนมีค่าเฉลี่ยสูง ($M=4.04$) ตามลำดับ

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน ความตั้งใจเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และบรรยากาศในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านคุณภาพการสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา กลิ่นหอม (2559) ได้ทำการวิจัยศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรทำนายทั้ง 5 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอนของครู การสนับสนุนของผู้ปกครอง และพื้นฐานความรู้เดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา ศรีเกษตรกุล (2563) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนช่างอากาศอารุง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพร

ค้นหาคง (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรณิยธรรม (พิบูลสงคราม) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พบว่า เจตคติต่อการเรียน และคุณภาพการสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัจจัยภายใน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความตั้งใจเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 93.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทวัส พันธศรี (2564) ได้ทำการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเครือข่ายที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า อัตมโนทัศน์ ความตั้งใจเรียน พฤติกรรมการสอนของครู และการส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครอง สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ร้อยละ 53 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตา ตันวงศ์ษา (2564) ได้ทำการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัญญานมิต จังหวัดชลบุรี เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการเรียน และบรรยากาศในชั้นเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ร้อยละ 71 ($R^2 = 0.71$)

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง คุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในชั้นเรียน สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 27.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง คุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในชั้นเรียนก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าแรงขับเคลื่อนในตัวผู้เรียน เพราะเป็นปัจจัยที่มีส่วนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่จะทำให้ตนเองไปสู่เป้าหมายที่ตั้งใจ และปรารถนา โดยทั้งสองปัจจัยนี้ ร่วมกันส่งผลความสำเร็จในการเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้ ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทพร ค้นหาคง (2563) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรณิยธรรม (พิบูลสงคราม) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พบว่า คุณภาพการสอนของครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรณิยธรรม (พิบูลสงคราม) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 5.10 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกภรณ์ เทสินโทติ (2560) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1. ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 มีอยู่ 6 ตัว คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพศ รายได้ของผู้ปกครอง การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง การใช้เวลาเพื่อการเรียน และเจตคติต่อการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .63 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย เท่ากับ .40 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัวสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 40.0

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำสุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและด้านคุณภาพการสอนของครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน รองลงมาคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศในชั้นเรียน เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง ตามลำดับ มีเพียงด้านความตั้งใจเรียนที่อยู่ในระดับปานกลาง

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความตั้งใจเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และบรรยากาศในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านคุณภาพการสอนของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานสูงสุดได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($\beta = .887$) เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\beta = .267$) ความตั้งใจเรียน ($\beta = .118$) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ($\beta = .294$) สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 93.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานสูงสุดได้แก่ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ($\beta = .438$) คุณภาพการสอนของครู ($\beta = .219$) และบรรยากาศในชั้นเรียน ($\beta = .316$) สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สำนักงานเขตบางบอน สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 27.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความตั้งใจเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ควรมีนโยบายส่งเสริม พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างแรงจูงใจและความท้าทายให้ผู้เรียน ตลอดจนใช้วิธีการสอนที่ช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดี และความมุ่งมั่นในการเรียน นอกจากนี้ ควรส่งเสริมความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างนักเรียนกับครูผ่านการพัฒนาเทคนิคการสื่อสารที่สร้างสรรค์ และระบบสนับสนุนทางจิตวิทยาในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อความสำเร็จของนักเรียน

1.2 ผู้ปกครองนักเรียน เนื่องจากผู้ปกครองคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน ดังนั้นผู้ปกครองควรให้การสนับสนุนทางด้านการเรียนของนักเรียนอย่างจริงจัง เอาใจใส่และติดตามผลการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอและให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในทุกๆ ด้านเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยอาจทำการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนานโยบายส่งเสริมการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนพัฒนารูปแบบการสอนและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 การวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในห้องเรียนโดยอาจพัฒนารูปแบบการสอนและการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนานโยบายส่งเสริมการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนพัฒนารูปแบบการสอนและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังเขตพื้นที่อื่นๆ ของกรุงเทพมหานครเพื่อเปรียบเทียบผลและนำไปสู่การพัฒนา นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับกรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กนกภรณ์ เหลินทโชติ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1. ปรินูญานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นันทพร คันทะคง. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรณิยมธรรม (พิบูลสงคราม) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ผาณิตดา วงศ์จร. (2560). ปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการ ศึกษา. เชียงราย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พิชญ์ภัชกัญจน์ ปานเผือก. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณี นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. สาขาวิชาบริหารรัฐกิจและกิจการสาธารณะ สำหรับนักบริหารคณะรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลลิตา ตันวงศ์ษา. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปัญญานุมิต จังหวัดชลบุรี. ปรินูญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- วาสนา กลิ่นหอม. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาพิจิตร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วิทวัส พันธุ์ศรี. (2564) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเครือข่ายที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. ปรินูญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*. ราชกิจจานุเบกษา. แหล่งที่มา : <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2563). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : www.onetresult.or.th.
- สุจิตรา ศรีเกษตรกุล. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนช่างอากาศอ่าวรุ่ง. ปรินูญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2566). *รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ประจำปีการศึกษา 2566*. แหล่งที่มา : <https://saronline.bangkok.go.th/web/login.htm?mode=index>.
- สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2555). *แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2556-2575)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

Benjamin S.B. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York : McGraw-Hill.

Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row Publisher.

- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education (3rd ed.)*. New York : McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Likert, R. (1932). A Technique for The Measurement of Attitudes. *Archives of Psychology*, 22, 5-55.
- Huyen, B. t. K. (2023). A Study on Motivational Teaching Strategies Among English Teachers at Different Types of Universities in Hanoi – Vietnam. *Vietnam : International Journal of Social Science and Human*, 6(5), 2912-2918.